HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a treia)

30 noiembrie 2011 *

În cauza T-107/08,

Transnational Company „Kazchrome" AO, cu sediul în Aktioubé (Kazahstan),

ENRC Marketing AG, cu sediul în Kloten (Elveția),

reprezentate inițial de L. Ruessmann și A. Willems, și ulterior de Willems și S. De Knop, avocați,

reclamante,

împotriva

Consiliului Uniunii Europene, reprezentat inițial de domnul J.-P. Hix, în calitate de agent, asistat de G. Berrisch și de G. Wolf, avocați, și ulterior de domnii J.-P. Hix și B. Driessen, în calitate de agenți, asistați de G. Berrisch, avocat,

* Limba de procedură: engleza.

și a

Comisiei Europene, reprezentată de domnul H. van Vliet și de doamna K. Talabér-Ritz, în calitate de agenți,

pârâte,

susținute de

Euroalliages, cu sediul în Bruxelles (Belgia), reprezentată de J. Bourgeois, Y. van Gerven și N. McNelis, avocați,

intervenientă,

având ca obiect, pe de o parte, cererea de anulare a Regulamentului (CE) nr. 1420/2007 al Consiliului din 4 decembrie 2007 de impunere a unei taxe antidumping definitive la importurile de silicomangan originare din Republica Populară Chineză și Kazahstan și de încheiere a procedurii cu privire la importurile de silicomangan originare din Ucraina (JO L 317, p. 5), în măsura în care acesta privește importurile de silicomangan produs de Transnational Company „Kazchrome" AO, și, pe de altă parte, o cerere de daune interese,

TRIBUNALUL (Camera a treia),

compus din domnul O. Czúcz (raportor), președinte, doamna I. Labucka și domnul D. Gratsias, judecători,

grefier: domnul N. Rosner, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 18 mai 2011,

pronunță prezenta

Hotărâre

Istoricul cauzei

1 La 24 iulie 2006, Euroalliages a prezentat Comisiei Comunităților Europene o plângere împotriva importurilor de silicomangan (denumit în continuare „SiMn") originare din Republica Populară Chineză, din Kazahstan și din Ucraina.

2 La 6 septembrie 2006, Comisia a publicat avizul de inițiere a unei proceduri antidumping privind importurile de [SiMn] originare din Republica Populară Chineză, din Kazahstan și din Ucraina (JO C 214, p. 14).

3 Reclamantele, Transnational Company „Kazchrome" AO (denumită în continuare „Kazchrome") și ENRC Marketing AG (denumită în continuare „ENRC"), o societate de drept kazah producătoare în special de fero-silicomangan, respectiv o societate de drept elvețian, care își desfășoară activitatea în domeniul comercializării și al vânzării acestui produs, ambele făcând parte din grupul Eurasian Natural Resources Corporation plc, au criticat, prin scrisoarea din 14 septembrie 2006, inițierea anchetei, pentru

motivul că, în opinia acestora, plângerea nu cuprindea probe suficiente pentru a demonstra existența dumpingului în ceea ce privește SiMn originar din Kazahstan și a unui prejudiciu important care rezulta din acesta pentru industria comunitară.

4 La 25 iulie 2007, Comisia a comunicat reclamantelor concluziile sale provizorii. Părților interesate li s-a acordat un termen, care expira la 8 august 2007, pentru a-și prezenta comentariile cu privire la acest document. Reclamantele și-au prezentat observațiile la 14 august 2007.

5 La 5 octombrie 2007, Comisia a întocmit documentul de informare finală. Părților interesate li s-a acordat un termen, care expira la 15 octombrie 2007, pentru a-și prezenta comentariile cu privire la acest document. Reclamantele și-au prezentat comentariile la 15 octombrie 2007.

6 Prin scrisoarea din 31 octombrie 2007, Comisia a trimis reclamantelor documentul de informare finală revizuit. Acestora și celorlalte părți interesate li s-a acordat un termen, care expira la 12 noiembrie 2007, la ora 12, pentru a-și prezenta observațiile. Reclamantele și-au prezentat observațiile inițiale la 7 noiembrie 2007. La 12 noiembrie 2007, reclamantele au prezentat observații suplimentare cu privire la documentul de informare finală revizuit.

7 La 4 decembrie 2007, Consiliul Uniunii Europene a adoptat Regulamentul (CE) nr. 1420/2007 al Consiliului de impunere a unei taxe antidumping definitive la importurile de [SiMn] originare din Republica Populară Chineză și Kazahstan și de încheiere a procedurii cu privire la importurile de [SiMn] originare din Ucraina (JO L 317, p. 5, denumit în continuare „regulamentul atacat").

8 Articolul 1 alineatul (1) din regulamentul atacat prevede:

„Se instituie o taxă antidumping definitivă la importurile de [SiMn] (inclusiv ferosilicomangan) înregistrate cu codurile NC 7202 30 00 și ex 8111 00 11 (cod TARIC 8111 001110), originare din Republica Populară Chineză și Kazahstan."

9 Conform articolului 1 alineatul (2) din regulamentul atacat, nivelul taxei antidumping aplicabile prețului net franco frontieră comunitară, înainte de vămuire, pentru importurile originare din Kazahstan este de 6,5 %.

10 Prin Decizia 2007/789/CE a Comisiei din 4 decembrie 2007 de suspendare a taxei antidumping definitive instituite prin [regulamentul atacat] asupra importurilor de [SiMn] originare din Republica Populară Chineză și Kazahstan (JO L 317, p. 79), taxa antidumping a fost suspendată pentru o perioadă de nouă luni.

11 Prin scrisoarea din 5 decembrie 2007, Comisia a răspuns la observațiile reclamantelor din 7 și din 12 noiembrie 2007.

12 Suspendarea care rezulta din Decizia 2007/789 a fost extinsă până la 6 septembrie 2009 prin Regulamentul (CE) nr. 865/2008 al Consiliului din 27 august 2008 de prelungire a suspendării taxei antidumping definitive instituite prin [regulamentul atacat] asupra importurilor de [SiMn] originare din Republica Populară Chineză și Kazahstan (JO L 237, p. 1).

Procedura și concluziile părților

13 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 29 februarie 2008, reclamantele au introdus prezenta acțiune.

14 Prin actul depus la grefa Tribunalului la 23 iunie 2008, Euroalliages a formulat cereri de intervenție în prezenta procedură în susținerea concluziilor Consiliului și ale Comisiei.

15 Prin Ordonanța din 19 ianuarie 2009, președintele Camerei a patra a Tribunalului a admis această intervenție în ceea ce privește cererea în anulare și a respins-o în ceea ce privește cererea de despăgubiri.

16 Întrucât compunerea camerelor Tribunalului a fost modificată, judecătorul raportor a fost repartizat la Camera a treia, căreia i-a fost atribuită, în consecință, prezenta cauză.

17 Pe baza raportului judecătorului raportor, Tribunalul (Camera a treia) a decis deschiderea procedurii orale. Pledoariile și răspunsurile părților la întrebările adresate de Tribunal au fost ascultate în ședința din 18 mai 2011.

18 Reclamantele solicită, în esență, Tribunalului:

— anularea regulamentului atacat, în măsura în care impune o taxă antidumping la importurile de SiMn care este produs și/sau comercializat de acestea;

— obligarea în solidar a Consiliului și a Comisiei la plata de daune interese majorate cu dobânzi, pentru prejudiciul care ar rezulta în special din inițierea anchetei și din adoptarea regulamentului atacat;

— obligarea Consiliului și a Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

19 Consiliul solicită, în esență, Tribunalului:

— respingerea acțiunii;

— obligarea reclamantelor la plata cheltuielilor de judecată.

20 Comisia solicită, în esență, Tribunalului:

— respingerea ca inadmisibile atât a cererii în anulare, cât și a cererii de despăgubiri;

— cu titlu subsidiar, respingerea acțiunilor ca nefondate;

— obligarea reclamantelor la plata cheltuielilor de judecată.

21 Euroalliages solicită, în esență, Tribunalului:

— respingerea cererii în anulare;

— obligarea reclamantelor la plata cheltuielilor de judecată.

22 La ședință, drept răspuns la întrebările adresate de Tribunal, reclamantele au indicat, pe de o parte, că cererea în anulare formulată de acestea viza anularea regulamentului atacat doar în ceea ce privește importurile de SiMn produs de Kazchrome și, pe de altă parte, că cererea de despăgubiri era îndreptată doar împotriva Consiliului.

23 Pe de altă parte, drept răspuns tot la o întrebare adresată de Tribunal, reclamantele au precizat că cererea lor de aplicare a regimului de confidențialitate cu privire la Euroalliages trebuia înțeleasă, în ceea ce privește cererea de despăgubiri, ca referindu-se la elementele de fapt ale acestei cereri, iar nu la argumentele juridice.

În drept

Cu privire la cererea în anulare

24 Comisia contestă admisibilitatea cererii în anulare în măsura în care este îndreptată împotriva acesteia, pentru motivul că regulamentul atacat a fost adoptat de Consiliu.

25 Reclamantele nu au prezentat argumente în această privință.

26 Trebuie constatat că cererea având ca obiect anularea regulamentului atacat este inadmisibilă în măsura în care este îndreptată împotriva Comisiei, întrucât regulamentul menționat a fost adoptat doar de Consiliu. Astfel, conform jurisprudenței, rolul Comisiei în procedurile antidumping se integrează în cadrul procesului de decizie al Consiliului. Aceasta are sarcina să efectueze anchetele și să decidă, pe baza acestora, încheierea procedurii sau, dimpotrivă, continuarea acesteia, adoptând măsuri provizorii și propunând Consiliului adoptarea unor măsuri definitive precum regulamentul atacat. Puterea de decizie revine totuși Consiliului, care se poate abține să adopte o decizie dacă nu este de acord cu Comisia sau, dimpotrivă, poate adopta o decizie pe baza propunerilor acesteia (a se vedea Ordonanța Curții din 11 noiembrie 1987, Nashua și alții/Consiliul și Comisia, 150/87, Rec., p. 4421, punctele 6 și 7 și jurisprudența citată).

27 În susținerea cererii formulate, reclamantele invocă 12 motive sau grupuri de motive.

28 Mai întâi, se impune analizarea celui de al patrulea grup de motive, privind comparația dintre valoarea normală și prețul la export, precum și a celui de al cincilea grup de motive, privind calculul subcotării prețurilor.

Cu privire la al patrulea grup de motive, privind comparația dintre prețul la export și valoarea normală

29 Reclamantele susțin în special că Consiliul nu și-a respectat obligația de motivare și a încălcat Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor

care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 1996, L 56, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 12, p. 223), astfel cum a fost modificat (denumit în continuare „regulamentul de bază") [înlocuit prin Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 343, p. 51, rectificare în JO 2010, L 7, p. 22)], și anume articolul 2 alineatul (10) punctul (i) [devenit articolul 2 alineatul (10) punctul (i) din Regulamentul nr. 1225/2009], întrucât a efectuat o ajustare în sensul reducerii prețului de export al Kazchrome pentru pretinsele comisioane ale ENRC, pentru motivul că aceasta ar avea funcții care pot fi asimilate celor ale unui agent care lucrează pe bază de comisioane.

30 Consiliul susține că motivarea furnizată în regulamentul atacat era suficientă, în special având în vedere situația de fapt și schimburile care au avut loc între Comisie și reclamante în cursul procedurii antidumping, și că acestea nu demonstrează că Consiliul a săvârșit o eroare vădită de apreciere prin faptul că a efectuat ajustarea contestată și că a încălcat, așadar, articolul 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază.

31 În această privință, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constate, motivarea impusă la articolul 253 CE trebuie să fie adaptată naturii actului în cauză și trebuie să menționeze în mod clar și neechivoc raționamentul instituției care a emis actul, astfel încât să dea posibilitatea persoanelor interesate să ia cunoștință de temeiurile măsurii luate, iar instanței competente să își exercite controlul. Cerința motivării trebuie apreciată în funcție de împrejurările cauzei, în special de conținutul actului, de natura motivelor invocate și de interesul de a primi explicații propriu destinatarului sau altor persoane vizate în mod direct și individual de acest act. Nu este obligatoriu ca motivarea să specifice toate elementele de fapt și de drept pertinente, în măsura în care problema dacă motivarea unui act respectă condițiile impuse de articolul 253 CE trebuie să fie apreciată nu numai prin prisma modului de redactare, ci și în raport cu contextul său, precum și cu ansamblul normelor juridice care reglementează materia respectivă (a se vedea Hotărârea Curții din 30 septembrie 2003, Eurocoton și alții/Consiliul, C-76/01 P, Rec., p. I-10091, punctul 88 și jurisprudența citată).

32 Articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază prevede:

„Se efectuează o comparație echitabilă între prețul de export și valoarea normală. Această comparație se face în aceeași etapă a procesului comercial pentru vânzări efectuate la date cât mai apropiate posibil și ținând seama în mod corespunzător de alte diferențe care afectează comparabilitatea prețurilor. […]

În cazul în care sunt întrunite condițiile specificate, factorii care pot determina efectuarea de ajustări sunt următorii:

[…]

(i) Comisioane

Se operează o ajustare pe baza diferențelor dintre comisioanele percepute pentru vânzările în cauză.

Termenul «comisioane» include și marja încasată de un operator comercial al produsului sau al produsului similar, în cazul în care funcțiile unui astfel de operator comercial pot fi asimilate celor ale unui agent care lucrează pe bază de comisioane.

[…]”

33 În speță, rezultă din considerentul (67) al regulamentului atacat că, întrucât Kazchrome a efectuat exporturi ale produsului în cauză către Comunitate prin intermediul ENRC, definită ca o societate comercială asociată dintr-o țară terță, prețul de export al acestei societăți a fost stabilit pe baza prețurilor de revânzare ale ENRC către primul client independent din Comunitate.

34 În considerentele (73)-(75) ale regulamentului atacat, Consiliul a apreciat că, în vederea realizării unei comparații echitabile între valoarea normală și prețul de export, trebuie efectuate ajustări ale prețului de export, astfel cum a fost stabilit în considerentul (67), în special pentru a ține cont de comisioane. În această privință, Consiliul a afirmat că, în circuitul de vânzări al Kazchrome către Comunitate, ENRC avea funcții similare acelora ale unui agent care lucrează pe bază de comision și că ENRC nu constituia o parte în circuitul de vânzări interne al Kazchrome.

35 Drept răspuns la o întrebare adresată de Tribunal în cursul ședinței, Consiliul a confirmat că, astfel cum pare să rezulte din modul de redactare a considerentului (74) al regulamentului atacat, precizarea cuprinsă în acesta privind faptul că ENRC nu constituia o parte în circuitul de vânzări interne al Kazchrome nu are drept scop decât să indice motivul pentru care s-a considerat că există o diferență între vânzările interne și vânzările la export care să justifice ajustarea, iar nu să indice temeiul calificării raporturilor dintre reclamante ca fiind similare celor care există între un comitent și un comisionar și, în consecință, să motiveze existența unor „comisioane" incluse în prețul de export. Astfel, acest element face referire, așadar, la efectul asupra caracterului comparabil al prețurilor al factorului în temeiul căruia se efectuează ajustarea, iar nu la însăși existența acestuia.

36 În consecință, trebuie arătat că concluzia regulamentului atacat conform căreia ENRC avea funcții similare acelora ale unui agent care lucrează pe bază de comision se întemeiază pe două elemente menționate în considerentul (74) al regulamentului atacat: faptul că reclamantele sunt persoane juridice separate și faptul că acestea ar lucra în temeiul unui raport cumpărător/vânzător.

37 Pe de altă parte, rezultă din regulamentul atacat, precum și din precizările oferite de Consiliu în fața Tribunalului că, pentru aceste motive, Consiliul urmărea să indice că reclamantele desfășurau un raport comercial stabilit în condiții normale de concurență și că, în aceste împrejurări, ENRC nu putea fi considerată că acționează ca un departament intern de vânzări.

38 Totuși, trebuie constatat că, întrucât se limitează să menționeze aceste două elemente, modul de redactare a regulamentului atacat nu dă posibilitatea să se cunoască considerentele de fapt și de drept care au stat la baza concluziei la care a ajuns Consiliul.

39 Astfel, pe de o parte, deși este evident că reclamantele sunt persoane juridice separate și, așadar, că ENRC nu este un departament intern de vânzări, această considerație nu este suficientă pentru a susține concluzia conform căreia funcțiile ENRC nu erau cele ale unui departament intern de vânzări, ci cele ale unui agent care acționează pe bază de comision.

40 Pe de altă parte, simpla afirmație conform căreia reclamantele „acționau pe baza unei relații cumpărător-vânzător" nu permite să se înțeleagă motivele pentru care Consiliul a considerat, în pofida elementelor prezentate de reclamante, că raportul comercial dintre acestea era stabilit în condiții normale de concurență și că, în consecință, funcțiile ENRC nu erau cele ale unui departament intern de vânzări, ci cele ale unui agent care acționează pe bază de comision. Astfel, trebuie amintit că, pe durata întregii anchete, reclamantele au prezentat elemente având drept scop să demonstreze că ENRC nu a acționat ca un vânzător, ci ca un departament intern de vânzări pentru uzinele aparținând Kazchrome.

41 În plus, deși este cert că Consiliul susține în mod întemeiat că problema dacă motivarea regulamentului atacat respectă condițiile impuse de articolul 253 CE trebuie să fie apreciată nu numai prin prisma modului de redactare (a se vedea punctul 31 de mai sus), ci și în lumina schimburilor care au avut loc între Comisie și reclamante

în cursul procedurii antidumping, această considerație nu permite să se constate că obligația de motivare a fost respectată în speță.

42 Astfel, trebuie arătat că, nici în memoriile sale scrise, nici la ședință, Consiliul nu a furnizat precizări referitoare la înscrisurile de la dosar privind schimburile relevante. Pe de altă parte, nici în documentul de informare finală din 5 octombrie 2007 (considerentul 72), nici în documentul de informare finală revizuit din 31 octombrie 2007 (considerentul 74) nu figurează precizări suplimentare referitoare la motivele pentru care Comisia a propus Consiliului să considere că reclamantele aveau un raport cumpărător/vânzător. Astfel, aceste două documente sunt redactate în mod identic în raport cu regulamentul atacat și nu oferă precizări în plus față de acesta. Informații suplimentare nu figurează nici în documentele care privesc în mod specific reclamantele și care au fost trimise în același timp ca documentele menționate mai sus sau ulterior, precum scrisoarea Comisiei din 5 decembrie 2007 trimisă drept răspuns la reacțiile reclamantelor față de documentul de informare finală revizuit.

43 În consecință, se impune să se constate că aprecierea Consiliului potrivit căreia ENRC avea în circuitul de vânzări al Kazchrome către Comunitate funcții similare acelora ale unui agent care lucrează pe bază de comision este afectată de o eroare de motivare.

44 Celelalte argumente invocate de Consiliu în cadrul procesului nu sunt de natură să modifice această apreciere.

45 Consiliul susține că temeinicia aprecierii sale rezultă, pe de o parte, dintr-un pretins grad ridicat de formalism al contractului de vânzare-cumpărare încheiat între reclamante [*confidențial*] [1] și, pe de altă parte, din anumite elemente invocate de acestea în acțiunea formulată pentru a demonstra că ENRC nu ar funcționa ca un agent care

1 — Informații confidențiale nedezvăluite.

lucrează pe bază de comision. Astfel, Consiliul susține că funcțiile ENRC nu puteau fi considerate ca fiind complementare celor ale Kazchrome [*confidențial*] și că structura grupului din care fac parte reclamantele confirmă că raportul care există între acestea nu putea fi considerat ca fiind echivalent unui raport între un mandant și un mandatar care lucrează pe bază de comision. Or, în opinia Consiliului, faptul că contractul care reglementează raporturile dintre reclamante este, potrivit aprecierii sale, deosebit de formal era un fapt vădit care nu era necesar să fie menționat în mod expres.

46 Cu toate acestea, chiar dacă s-ar admite că pretinsul grad ridicat de formalism era vădit, trebuie arătat că în cursul procedurii antidumping reclamantele prezentaseră o serie de elemente referitoare la raportul dintre ele și la funcțiile ENRC care, în opinia lor, ar demonstra că aceasta din urmă avea funcții proprii unui departament intern de vânzări al unui producător. Or, trebuie constatat că, în urma interpretării regulamentului atacat și a documentelor cuprinse la dosar, nu este posibil ca reclamantele – și Tribunalul – să înțeleagă că aprecierea potrivit căreia acestea aveau un raport cumpărător/vânzător stabilit în condiții normale de concurență se întemeia pe pretinsul formalism al contractului încheiat între acestea, nici *a fortiori* care erau motivele pentru care acest formalism justifica în sine aprecierea contestată, în pofida celorlalte circumstanțe invocate. Astfel, trebuie în special să se observe că, drept răspuns la trimiterea făcută de Consiliu la contract în memoriul în apărare, reclamantele susțin, în memoriul în replică, că acest eventual formalism răspunde unor constrângeri externe care nu au legătură cu natura raportului pe care acestea îl au.

47 În aceste împrejurări, referirea făcută de Consiliu la formalismul contractului încheiat de reclamante trebuie considerată o motivare nouă invocată în etapa acțiunii contencioase care nu este de natură să remedieze nemotivarea constatată mai sus.

48 Situația este aceeași și în ceea ce privește trimiterea făcută de Consiliu la alte elemente menționate de reclamante în acțiunile formulate, care, în opinia Consiliului, ar confirma temeinicia aprecierii sale (a se vedea punctul 45 de mai sus), însă acestea nu au fost menționate nici în regulamentul atacat, nici în înscrisurile Comisiei în cursul procedurii administrative. Pe de altă parte, Consiliul nu invocă niciun element care să permită să se constate că reclamantele trebuiau în mod necesar să înțeleagă că aceste elemente l-au determinat să adopte poziția sa.

49 În consecință, trebuie admisă critica întemeiată pe nemotivare, invocată de reclamante în cadrul celui de al patrulea grup de motive formulate de acestea.

Cu privire la al cincilea grup de motive, privind calculul subcotării

50 În regulamentul atacat s-a concluzionat că, în ceea ce privește produsul originar din Kazahstan, acesta a subcotat per total cu 4,5 %, în medie ponderată, și anume că prețurile la care acesta era vândut în Comunitate au subcotat cu 4,5 % prețurile practicate de industria comunitară [considerentul (104)].

51 Conform regulamentului atacat, marja de subcotare a fost calculată, pentru toate țările, prin compararea prețurilor „franco-fabrică" ale industriei comunitare cu prețurile produselor importate la intrarea pe teritoriul fizic al Comunității, ajustate în mod corespunzător cu privire la costurile implicate de descărcarea produselor și de vămuire [considerentul (105)].

52 Întrucât anumite produse ale reclamantelor fuseseră transportate cu trenul din Kazahstan în porturile din Klaïpeda (Lituania) sau Kaliningrad (Rusia), acestea au traversat Lituania sub regimul vamal de „tranzit extern", înainte de a fi îmbarcate și transportate pe apele internaționale până la portul de destinație, în general Rotterdam (Țările de Jos). În consecință, conform metodologiei menționate la punctul 51 de mai sus, în vederea comparării cu prețurile industriei comunitare, prețurile acestor produse ale reclamantelor au fost calculate prin deducerea din prețurile de export „franco vămuite" a costurilor corespunzătoare transportului între punctul de frontieră dintre Bielorusia și Lituania prin care produsele au intrat în acest din urmă stat și portul de destinație.

53 Reclamantele susțin că, prin calcularea marjei de subcotare în raport cu prețul produselor lor la momentul primei intrări pe teritoriul terestru comunitar, deși acestea sunt vămuite în altă parte, Consiliul a încălcat în special articolul 3 alineatul (2) din regulamentul de bază [devenit articolul 3 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1225/2009] și a săvârșit o eroare vădită de apreciere. Acestea amintesc că articolul 3 alineatul (2) din regulamentul de bază impune o examinare obiectivă a efectului importurilor asupra prețurilor pieței comunitare și susțin că Consiliul a încălcat această dispoziție, întrucât ajustarea efectuată ar fi vădit inechitabilă și discriminatorie.

54 Consiliul susține că regulamentul de bază nu precizează în detaliu cum trebuie efectuată analiza subcotării și afirmă că, în consecință, dispune de o marjă largă de apreciere în această privință. Consiliul consideră că metoda utilizată pentru calcularea prețurilor de import în vederea calculării subcotării nu este vădit inechitabilă și discriminatorie și respectă, în consecință, articolul 3 alineatul (2) din regulamentul de bază.

55 Trebuie observat că rezultă din argumentele părților că modul cel mai precis pentru a calcula subcotarea prețurilor ar fi compararea prețurilor de import și ale celor ale produselor industriei comunitare, incluzând toate costurile până la sosirea la instalațiile clienților. Întrucât acest demers nu poate fi realizat ca urmare a numărului

mare de calcule pe care l-ar presupune, părțile convin că o comparație echitabilă poate fi realizată prin compararea prețurilor „franco-fabrică", fără costuri de transport, ale produselor industriei comunitare cu prețurile importurilor, care includ o parte din aceste costuri, pentru a ține cont de faptul că importurile nu fac concurență produselor comunitare la prețurile lor „franco-fabrică" și că acestea trebuie transportate pe distanțe mai lungi pentru a ajunge la instalațiile clienților comunitari.

56 Cu toate acestea, părțile sunt în dezacord în ceea ce privește aspectul dacă punctul de referință pornind de la care costurile de transport ale importurilor nu trebuie să fie incluse în prețurile importurilor, pentru a asigura caracterul echitabil al comparației cu produsele industriei comunitare, este punctul de vămuire, astfel cum susțin reclamantele, sau locul prin care importurile intră pentru prima dată pe teritoriul terestru al Comunității, astfel cum arată Consiliul.

57 Or, trebuie observat că, în vederea prezentei cauze, nu este necesar să se adopte o poziție cu privire la punctul de referință care ar fi cel mai adecvat în mod general și este suficient să se examineze dacă, în împrejurările din speță, alegerea reținută de Consiliu nu a fost în mod vădit inadecvată.

58 Cu titlu introductiv, trebuie arătat că articolul 1 alineatul (1) din regulamentul de bază [devenit articolul 1 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1225/2009] prevede că „[p]oate fi supus unei taxe antidumping orice produs care face obiectul unui dumping în cazul în care punerea sa în liberă circulație în cadrul Comunității cauzează un prejudiciu". Această dispoziție, întemeiată pe articolul 1, intitulat „Principii", prevede regula esențială pentru impunerea taxelor antidumping potrivit căreia nu este suficient ca mărfurile importate să facă obiectul unui dumping, ci este în plus necesar ca punerea lor în liberă circulație să cauzeze un prejudiciu. Tocmai în vederea stabilirii existenței unui prejudiciu, regulamentul de bază prevede la articolul 3 alineatele (2) și (3) [devenit articolul 3 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 1225/2009] că trebuie efectuată

o analiză obiectivă a efectului importurilor asupra prețurilor produselor similare pe piața Comunității și că, în aceste scopuri, se va examina dacă, în cazul importurilor care fac obiectul unui dumping asupra prețurilor, există o subcotare semnificativă a prețului în raport cu prețul unui produs similar sau dacă aceste importuri au ca efect, în alt mod, diminuarea semnificativă a prețurilor sau împiedicarea în mod semnificativ a creșterii prețurilor care, altfel, s-ar fi produs.

59 Rezultă din aceasta că tocmai în raport cu posibilitatea ca un prejudiciu să fie cauzat de importurile care fac obiectul unui dumping trebuie examinată problema dacă Consiliul a săvârșit o eroare vădită de apreciere prin determinarea punctului de referință în raport cu care, în speță, trebuiau calculate prețurile produselor reclamantelor care trebuiau să fie comparate cu prețurile industriei comunitare. Pe de altă parte, Consiliul însuși recunoaște raportul care există între subcotare și legătura de cauzalitate, atunci când afirmă că „calculul subcotării are o importanță deosebită în cadrul examinării prețurilor importurilor, în vederea aprecierii legăturii de cauzalitate dintre importurile care fac obiectul dumpingului și prejudiciul constatat” și că prezentul grup de motive „se referă la un aspect tehnic care este relevant pentru a stabili atât prejudiciul, cât și legătura de cauzalitate”.

60 Reclamantele susțin că prețurile importurilor ar fi trebuit să fie calculate pornind de la prețurile de export „franco-fabrică” și, așadar, la portul de vămuire, iar nu la punctul de intrare pe teritoriul fizic al Comunității. Acestea arată în special că alegerea acestui din urmă punct este inechitabilă, întrucât implică aspectul că mărfurile pentru care clientul plătește un preț identic și care îi sunt livrate în același loc aduc sau nu aduc atingere industriei comunitare după cum traseul urmat pentru transportul acestora până la portul de vămuire include sau nu include o primă trecere pe teritoriul comunitar și chiar dacă aceasta are loc sub regimul vamal de „tranzit extern” și nu implică importul mărfurilor.

61 Consiliul răspunde că importurile intră pe piața comunitară atunci când acestea intră pentru prima dată pe teritoriul Comunității, în timp ce în cazul produselor industriei comunitare aceasta se întâmplă atunci când părăsesc uzina și, așadar, se poate presupune că în aceste două locuri produsele sunt în concurență directă unele cu altele, permițând astfel o comparație echitabilă.

62 Trebuie observat că, astfel cum susțin reclamantele, prețurile utilizate de Consiliu nu reflectă prețurile negociate cu clienții în Comunitate, și anume în general prețurile CIF (cost, asigurare și navlu) în portul de vămuire, și nu reprezintă decât o valoare creată de acesta. Deși este adevărat că orice procedură antidumping implică calcule complicate și adesea luarea în considerare a unor valori create, nu este mai puțin adevărat că, întrucât valoarea utilizată de Consiliu în vederea calculării subcotării a fost calculată în cursul anchetei cu informațiile furnizate de reclamante, aceasta nu a putut fi luată în considerare de către clienți pentru a decide dacă cumpărau din industria comunitară sau de la reclamante. Această valoare nu putea fi nici măcar estimată de clienții menționați, din moment ce nimic nu permite să se considere că aceștia cunoșteau traseul exact pe care l-au urmat mărfurile înainte de a ajunge la punctul de vămuire și, în consecință, că aceștia știau că, pentru o parte din traseul lor, produsele tranzitaseră deja teritoriul comunitar. Astfel, drept răspuns la o întrebare adresată de Tribunal în cursul ședinței, Consiliul a admis că nu știa dacă clienții cunoșteau parcursul mărfurilor, însă că, în orice caz, acest parcurs nu îi interesa, singurul lucru interesant pentru ei fiind prețul final al produsului atunci când acesta ajunge în uzina lor.

63 Rezultă din aceasta că prețurile negociate între reclamante și clienți, iar nu prețurile la un stadiu intermediar al transportului, chiar dacă este pe teritoriul comunitar, sunt cele care au putut determina decizia clienților de a achiziționa produsele reclamantelor, iar nu pe cele ale industriei comunitare. Astfel, chiar dacă, așa cum susține Consiliul, ceea ce interesează clienții este prețul final al produsului atunci când acesta ajunge în uzina lor, nu este mai puțin adevărat că, așa cum au subliniat reclamantele drept răspuns la o întrebare adresată de Tribunal în cursul ședinței, clienții cunosc

bine costurile de transport pornind de la portul de vămuire până la uzinele acestora și puteau, așadar, cu ușurință să calculeze prețul final pornind de la prețurile CIF în portul de vămuire negociate cu acestea.

64 Rezultă de asemenea din aceasta că, astfel cum afirmă reclamantele, toate produsele pe care acestea sau alți producători din alte țări exportatoare le-au vândut clienților comunitari au cauzat același prejudiciu, indiferent de traseul urmat de transportul acestora, dacă au fost vândute clienților în același loc și la un preț identic sau foarte asemănător.

65 În plus, trebuie arătat că, în cazul mărfurilor reclamantelor sau ale altor exportatori care au intrat pe teritoriul comunitar în portul de vămuire, Consiliul a considerat că costurile de transport între porturi și instalațiile clientului erau echivalente cu cele ale transportului între uzina producătorului comunitar și instalațiile respective. Or, Consiliul nu demonstrează că deducerea suplimentară a unei părți semnificative din costurile de transport înainte de sosirea în portul de vămuire era indispensabilă pentru a asigura o comparație echitabilă, și anume pentru a nu include în prețurile importurilor costuri neincluse în prețul industriei comunitare, atunci când mărfurile au traversat Lituania, în regim de tranzit extern, pe câteva sute de kilometri, înainte de a fi îmbarcate și transportate în ape internaționale.

66 Această considerație poate fi ilustrată prin trimitere la exemplul propus de Consiliul însuși în memoriul în duplică. Astfel, acesta se întreabă pentru care motiv prețurile unei părți din mărfurile reclamantelor nu ar trebui să fie calculate în raport cu trecerea de către acestea a frontierei dintre Lituania și Bielorusia, deși produsele producătorilor polonezi trebuie de asemenea să fie transportate pornind de la uzinele lor din Polonia. Cu toate acestea, întrucât costurile pornind de la uzina din Polonia au fost considerate ca fiind echivalente costurilor pornind din portul Rotterdam

pentru importurile care au ajuns direct și au fost vămuite în punctul menționat, nu se demonstrează în niciun fel că deducerea în speță a costurilor importante legate de transportul dintre Lituania și Bielorusia și portul Rotterdam era indispensabilă pentru asigurarea unei comparații echitabile între prețurile mărfurilor reclamantelor și prețurile mărfurilor unui producător polonez.

67 În aceste împrejurări, trebuie să se considere că în cauză Consiliul a săvârșit o eroare vădită de apreciere întrucât a considerat că comparația obiectivă dintre prețurile importurilor și prețurile industriei comunitare în speță impunea ca punctul de referință pentru stabilirea prețurilor primelor să fie frontiera dintre Bielorusia și Lituania pentru produsele reclamantelor care au fost expediate prin porturile Klaïpeda și Kaliningrad.

68 În sfârșit, cu privire la argumentul Consiliului potrivit căruia a considera că punctul de referință pentru stabilirea prețurilor importurilor era portul de vămuire ar denatura sistemul, încurajând exportatorii să ajungă la un acord cu clienții lor privind o vămuire cât mai aproape de uzinele acestora, trebuie amintit că concluzia care rezultă din analiza de mai sus nu privește decât prezenta cauză și că, în cadrul marjei lor de apreciere, Comisia și Consiliul trebuie să ia în considerare toate elementele pertinente din fiecare caz în parte, inclusiv indiciile care permit să se considere că, spre deosebire de prezenta cauză, alegerea căilor de transport și a punctelor de vămuire urmărește să denatureze comparația prețurilor importurilor și a produselor comunitare.

69 În consecință, trebuie admisă critica întemeiată pe o eroare vădită de apreciere invocată de reclamante în cadrul celui de al cincilea grup de motive formulat de acestea.

70 Trebuie observat că, fără ajustarea aplicată prețului de export al Kazchrome, astfel cum este stabilit în considerentul (67) al regulamentului atacat, produsele reclamantelor nu ar fi fost considerate că fac obiectul unui dumping sau, cel puțin, marja de dumping stabilită ar fi fost inferioară celei calculate în regulamentul atacat și care a fost utilizată pentru a stabili taxa antidumping impusă [considerentul (170)]. Pe de altă parte, rezultă din dosar că calculul prețurilor exporturilor reclamantelor către Comunitate la momentul trecerii frontierei dintre Bielorusia și Lituania a avut drept efect o subcotare a prețurilor în raport cu cele ale industriei comunitare, care se află la baza concluziei potrivit căreia importul produselor reclamantelor a cauzat prejudiciul suferit de industria comunitară [considerentul (145) al regulamentului atacat]. Rezultă din aceasta că cele două critici admise de Tribunal se referă la aprecieri care constituie fundamentul necesar pentru impunerea unei taxe antidumping la importurile de SiMn produs de Kazchrome.

71 Având în vedere considerațiile de mai sus, regulamentul atacat trebuie anulat în ceea ce privește importurile de SiMn produs de Kazchrome, fără a fi necesar să se statueze cu privire la celelalte motive și argumente invocate de reclamante.

Cu privire la cererea de despăgubiri

72 Prin intermediul acestei cereri, reclamantele urmăresc să obțină repararea a trei tipuri de prejudicii care constau în câștigul nerealizat, în cheltuielile efectuate în vederea procedurii și în pierderile suportate în ceea ce privește cursul acțiunilor societății-mamă a acestora la 7 decembrie 2007.

73 Conform unei jurisprudențe constante, angajarea răspunderii extracontractuale a Comunității pentru conduita ilicită a organelor sale este supusă întrunirii mai multor

condiții, și anume nelegalitatea comportamentului imputat instituției, caracterul real al prejudiciului și existența unei legături de cauzalitate între conduita invocată și prejudiciul pretins (Hotărârea Curții din 29 septembrie 1982, Oleifici Mediterranei/CEE, 26/81, Rec., p. 3057, punctul 16, și Hotărârea Tribunalului din 16 iulie 1998, Bergaderm și Goupil/Comisia, T-199/96, Rec., p. II-2805, punctul 48). În cazul în care una dintre cele trei condiții de angajare a răspunderii extracontractuale a Comunității nu este îndeplinită, acțiunea trebuie să fie respinsă, fără a fi necesară examinarea celorlalte două condiții (a se vedea Hotărârea Tribunalului din 20 februarie 2002, Förde-Reederei/Consiliul și Comisia, T-170/00, Rec., p. II-515, punctul 37 și jurisprudența citată).

74 În speță, trebuie să se înceapă prin examinarea condiției privind existența unei legături de cauzalitate între încălcările pretinse și prejudiciul invocat.

75 În ceea ce privește, în primul rând, legătura de cauzalitate dintre câștigul nerealizat și încălcările invocate, reclamantele susțin că dacă Comisia nu ar fi avut un comportament nelegal, prin inițierea procedurii împotriva Kazahstanului, prin desfășurarea procedurii și prin propunerea unor măsuri, iar dacă Consiliul nu ar fi adoptat în mod nelegal regulamentul atacat, acestea ar fi realizat câștiguri mult mai importante decât cele pe care le-au realizat în mod real pe piața comunitară. Reclamantele susțin în această privință că vânzările ENRC către Comunitate evidențiază, începând de la inițierea procedurii antidumping și până la introducerea acțiunii, o reducere apreciabilă a valorii totale [*confidențial*].

76 Se impune să se constate că o simplă referire la scăderea volumului vânzărilor nu poate fi suficientă pentru a demonstra legătura de cauzalitate impusă de jurisprudență pentru a angaja răspunderea extracontractuală a Comunității. Astfel, trebuie să se constate că rezultă din dosar că volumul importurilor și volumul vânzărilor industriei comunitare variază considerabil de la un an la altul. Astfel, în special, deși reclamantele pretind că diferența dintre volumul vânzărilor în anul 2006 și cel din anul 2007 este suficientă pentru a demonstra legătura de cauzalitate, rezultă din argumentele pe care acestea le invocă în cadrul cererii lor în anulare, în special din motivul privind

cumulul dintre importurile lor și cele din Republica Populară Chineză, că în anul 2004 exporturile lor către Comunitate [*confidențial*] au fost inferioare celor din anul 2007 [*confidențial*], deși la momentul respectiv nu era în curs nicio anchetă privind acestea. De asemenea, compararea valorii exporturilor din anul 2006 [*confidențial*] cu cea a exporturilor din anul 2007 [*confidențial*] și a valorilor exporturilor din anii 2002 și 2003 [*confidențial*] cu valoarea exporturilor din anul 2004 [*confidențial*] arată că importantele scăderi ale importurilor originare din Kazahstan nu sunt doar consecința inițierii unei proceduri antidumping sau a impunerii unor taxe antidumping.

77 Comparația volumelor vânzărilor indicate în regulamentul atacat pentru alte țări confirmă caracterul variabil de la un an la altul al volumelor menționate pe piața relevantă. Astfel, tabloul cuprins în considerentul (137) al regulamentului atacat și care se referă la importurile în Comunitate originare din Africa de Sud indică o creștere cu 70 % în anul 2003 (81 330 de tone) în raport cu anul 2002 (47 808 tone), urmată de o scădere cu 27,76 % în anul 2004 (58 753 de tone) în raport cu anul 2003. Tabloul cuprins în considerentul (138) al regulamentului atacat și care se referă la importurile în Comunitate originare din țări terțe diferite de Norvegia, India, Africa de Sud și de țările vizate de anchetă evidențiază o creștere cu 28 % în anul 2003 (108 539 de tone) în raport cu anul 2002 (84 904 de tone), urmată de o nouă creștere cu 15,05 % în anul 2004 (124 872 de tone) în raport cu anul 2003, în timp ce comparația valorilor din anii 2004 și 2005 (63 178 de tone) evidențiază o scădere cu 49,41 %.

78 În ceea ce privește, în al doilea rând, legătura de cauzalitate dintre cheltuielile efectuate în vederea participării reclamantelor la procedura administrativă și încălcările invocate, reclamantele susțin că, dacă Comisia nu ar fi inclus în mod greșit Kazahstanul în anchetă, ele nu ar fi efectuat aceste cheltuieli și că, dacă, după inițierea procedurii, Comisia nu ar fi acționat nerespectând în mod grav și vădit puterea sa de apreciere și/sau abuzând de puterea sa, cooperarea reclamantelor și cheltuielile legate de aceasta ar fi permis reclamantelor evitarea impunerii în sarcina lor a unei taxe antidumping.

79 În primul rând, trebuie observat că, astfel cum susține Consiliul, cheltuielile efectuate în vederea participării la procedura administrativă nu ar putea decurge cel mult decât din inițierea anchetei și din desfășurarea acesteia, iar nu din adoptarea regulamentului atacat în sine.

80 În al doilea rând, trebuie amintit că, potrivit jurisprudenței, prejudiciul trebuie să rezulte în mod direct din încălcarea invocată, iar nu din alegerea reclamantului referitoare la modul de a reacționa la actul pretins nelegal. Astfel, s-a considerat că simplul fapt că acel comportament nelegal a constituit o condiție necesară (*conditio sine qua non*) a producerii prejudiciului, în sensul că acesta nu s-ar fi produs în lipsa comportamentului respectiv, nu este suficientă pentru a demonstra existența unei legături de cauzalitate (a se vedea în acest sens Ordonanța Tribunalului din 12 decembrie 2007, Atlantic Container Line și alții/Comisia, T-113/04, nepublicată în Repertoriu, punctele 31-40).

81 Or, participarea la o procedură antidumping nu este impusă în cazul producătorilor-exportatori (sau al oricărei alte părți interesate) (Ordonanța Tribunalului din 14 martie 1996, Dysan Magnetics și Review Magnetics/Comisia, T-134/95, Rec., p. II-181, punctul 27) și aceștia au libertatea să aprecieze oportunitatea și interesul de a participa, precum și gradul participării lor și costurile efectuate în acest scop. Pe de altă parte, aceștia au libertatea de a alege să participe doar solicitând personalului lor să reunească afirmațiile pertinente și de a fi reprezentați de personalul din serviciul lor juridic sau de a angaja serviciile unui cabinet de avocați.

82 În orice caz, astfel cum susține Consiliul, cheltuielile invocate aferente activității personalului reclamantelor nu pot fi considerate că prezintă o legătură directă cu ancheta, din moment ce salariul personalului acestora trebuia să fie plătit independent de existența unei proceduri antidumping în curs. În plus, reclamantele nici măcar nu susțin că persoanele care au participat la procedură au fost angajate pentru a urmări

procedura sau că acestea ar fi fost concediate în lipsa unei sarcini de lucru suplimentare decurgând din monitorizarea anchetei.

83 În ceea ce privește onorariile de avocat, este suficient să se arate că reclamantele se limitează să menționeze aceste cheltuieli fără măcar să încerce să demonstreze că acestea au fost indispensabile și că nu au fost rezultatul alegerii reclamantelor în ceea ce privește modul de a reacționa la inițierea anchetei.

84 În aceste împrejurări, trebuie să se considere că reclamantele nu demonstrează existența unei legături de cauzalitate între încălcările pe care le invocă și primele două tipuri de prejudicii la care se referă. În consecință, cererea de despăgubiri trebuie respinsă în ceea ce privește pretinsele prejudicii, fără a fi necesar să se examineze existența unei încălcări suficient de grave sau caracterul real al prejudiciilor invocate.

85 În al treilea rând, în ceea ce privește prejudiciul care constă în pierderile suportate ca urmare a scăderii cursului acțiunilor societății-mamă a reclamantelor la 7 decembrie 2007, se impune să se constate că acesta nu este deloc menționat în cadrul argumentelor reclamantelor privind legătura de cauzalitate. Or, în temeiul articolului 21 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, aplicabil procedurii în fața Tribunalului potrivit articolului 53 primul paragraf din același statut, și al articolului 44 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, cererea introductivă trebuie să cuprindă, printre altele, obiectul litigiului și o expunere sumară a motivelor invocate. Aceste elemente trebuie să fie suficient de clare și de precise pentru a permite pârâtului să își pregătească apărarea, iar Tribunalului să se pronunțe cu privire la acțiune, dacă este cazul, fără alte informații (Ordonanța Tribunalului din 28 aprilie 1993, De Hoe/Comisia, T-85/92, Rec., p. II-523, punctul 20, Ordonanța Tribunalului din 21 mai 1999, Asia Motor France și alții/Comisia, T-154/98, Rec., p. II-1703, punctul 49, și Hotărârea Tribunalului din 15 iunie 1999, Ismeri Europa/Curtea de Conturi, T-277/97, Rec., p. II-1825, punctul 29). În consecință, cererea de despăgubiri trebuie respinsă ca fiind inadmisibilă în ceea ce privește ultimul prejudiciu invocat.

86 Având în vedere considerațiile de mai sus, cererea de despăgubiri trebuie respinsă în totalitate.

Cu privire la cererea de luare a unor măsuri de organizare a procedurii și de cercetare judecătorească

87 Reclamantele au adresat Tribunalului rugămintea de a solicita Consiliului și Comisiei să prezinte o întreagă serie de documente privind anumite critici pe care acestea le invocă, precum și de a dispune desemnarea unui expert economic independent care să aibă sarcina redactării unui raport referitor la mai multe aspecte ale litigiului.

88 Având în vedere considerațiile de mai sus, nu se impune să se solicite prezentarea de către reclamante a documentelor menționate, nici să se desemneze un expert economic independent.

Cu privire la cheltuielile de judecată

89 Potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât reclamantele au căzut în pretenții în măsura în care acțiunea lor s-a îndreptat împotriva Comisiei, se impune obligarea acestora la plata cheltuielilor de judecată.

90 Pe de altă parte, conform articolului 87 alineatul (3) din Regulamentul de procedură, în cazul în care părțile cad în pretenții cu privire la unul sau la mai multe capete de cerere, Tribunalul poate să repartizeze cheltuielile de judecată sau poate decide ca

fiecare parte să suporte propriile cheltuieli. În împrejurările din speță, trebuie să se decidă că reclamantele suportă jumătate din cheltuielile lor de judecată și că Consiliul suportă cealaltă jumătate din cheltuielile de judecată ale acestora, precum și propriile cheltuieli de judecată.

91 Conform articolului 87 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul de procedură, Tribunalul poate dispune ca un intervenient, altul decât cei menționați de paragrafele precedente, să suporte propriile cheltuieli de judecată. În împrejurările din speță, trebuie să se decidă că Euroalliages suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a treia)

declară și hotărăște:

1) **Anulează articolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 1420/2007 al Consiliului din 4 decembrie 2007 de impunere a unei taxe antidumping definitive la importurile de silicomangan originare din Republica Populară Chineză și Kazahstan și de încheiere a procedurii cu privire la importurile de silicomangan originare din Ucraina în măsura în care acesta se aplică importurilor de silicomangan produs de Transnational Company „Kazchrome" AO.**

2) **Respinge în rest acțiunea.**

3) Transnational Company „Kazchrome” și ENRC Marketing AG suportă jumătate din propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată ale Comisiei Europene.

4) Consiliul Uniunii Europene suportă jumătate din cheltuielile de judecată ale Transnational Company „Kazchrome” și ale ENRC Marketing, precum și propriile cheltuieli de judecată.

5) Euroalliages suportă propriile cheltuieli de judecată.

Czúcz Labucka Gratsias

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 30 noiembrie 2011.

Semnături